

Observatoriul este de două ori în
septembra, Mercurea și Sambăta.

Pretulu

pentru Sibiu pe 1 anu intregu 7 fl., pe 6 luni 3 fl. 50 cr., dusu la casa cu 1 fl. mai multu pe anu; — trimis cu postă în lăințrul monarhiei pe 1 anu intregu 8 fl., pe 6 luni 4 fl. — In strainatate pe 1 anu 10 fl. său 22 franci, pe 6 luni 5 fl. său 11 franci. — Numeri singuratici se dău căte cu 10 cr.

OBSERVATORIULU

Diariu politicu, national-economie si literariu.

Anulu IV.

Nr. 11.

— Sibiu, Mercuri 4/16 Februarie. —

1881.

Kossuthiana.

(Urmare si fine.)

Proclamatiunea lui Bem.

Kossuth recomandase generalului Bem, precum am vediutu, că se strabata prin secuime in Moldov'a, spre a face acolo de lucru trupelor russesci, care ocupasera inca din a. 1848 ambele tieri romanesci. Totu Kossuth dice lui Bem, se se folosescă de Balcescu si Boliacu, se faca unu batalion romanescu, pe care se'l dea inainte in gur'a tunurilor muscalesci; ii dă si óresicare idei pentru o proclamatiune destinata a o adresa „cătra poporulu valachu“.

Dica cine căte va voi, dara istoria totu se repete, numai cătu ómenii trecu pe langa ea, că si cum trecu pre langa nisce muri vechi, cu cari li s'au dedatu ochii.

Astadi érasi se emitu, in Romani'a, cătra romani, din doue parti, proclamatiuni respiratorie de buna vecinatate, de interes comune, de amicitia chiaru. Partid'a russesca dela Jasi stă se se topescă de dragoste a russesca, că cér'a de faq'a focului, si spre a'si marturisi dragoste a sa la lumea totă, a reinviiatu cunoscutulu seu organu „Democrat'a nationala (lucus a non lucendo). In Bucuresci „Jun'a drepta“ afla, că pe lumea acésta protectiune mai caldurósa, sympathii mai farmecatòrie nu potu se existe, decătu sunt cele austriace si cele unguresci pentru natiunea romanésca si pentru statulu romanescu. Cá recompensa pentru atăta dragoste de vecini buni, dela statulu Romanici nu se cere nici-unu sacrificiu, nimicu ce se'l coste sau bani, sau espeditiuni bellice, decătu unu lucru micu de totu, o bagatela, cum se dice in limb'a moderna: se'si inchida ochii, că se nu védia nimicirea totala a elementului romanescu din tierile austro-unguresci si se nu audia vajetele acelui, nici pre cătu audisera senatorii Romei racnetele celor patru mii de condamnati pusi de dictatorulu Lucius Cornelius Sulla, că se se injunghia unii pe altii in nemidiulocit'a vecinatate a capitolii lui. Mai departe este numai tréb'a lui Bismark, cum se inpartia rolele intre austriaci, unguri si romani asia, că se'i viie Germaniei si natiunei germane

preste totu cătu se pote mai bine la socotéla, cu ocasiunea unei imparieli noue de tieri.

De altumentrea nici condițiunile cabinetului de St. Petersburg nu sunt de refusatu. Ce dicu adeptii lui Gorgiacof? Voi valachii ne vorbati odiniora multe si merunte despre unu imperiu valachu din vechime. Éca minunat'a ocasiune de a ve prinde visulu cu man'a, pe langa nescă condițiuni de nu se pote mai usioare. Fiindcă bulgarii sunt slavi si toti slavii au se adópte o singura limba comună, adeca pe cea russesca, nu ve mai perdeti dilele scumpe cu limb'a vóstra cea molatoca, care numai cătu ve dă ocasiune a ve infecta de civilisatiunea Europei occidentale, ve aduce in periculu si consciint'a religioasa prim apropiarea cătra italiani, francesi, spanioli, portugali; invetati pe cea russesca alaturea cu tóte poporale slave. A dou'a condițiune ce ve punemu este érasi din cele mai usioare. V'amu ajutatu din tóte poterile că se castigati Dobrogea, spre a ve apropiá de Constantinopole. De acolo, din Dobrogea voi ne veti potea ajuta minunatu de bine la ocuparea definitiva a Constantinopolei, infigerea crucei pe S. Sof'a si restaurarea imperiului bizantin cu o dinastia din famili'a Romanov. In recompensa ulteriora noi ve promittemu pe onórea nostra muscalésca Transilvani'a si titlulu de patriarchu pentru unulu din mitropolitii vostrii, in fine inalt'a nostra protectiune pâna la judecat'a de apoi.

Bune condițiuni de o parte si de alt'a, unele formulate in Jasi, altele in Bucuresci; se vedem ince ce mai dicu si Kossuthianii nostrii de ani 31 incóce. Condițiunile loru sunt si mai usioare: Poporulu romanescu asia cum existe elu intregu, se le ajute a se bate dintr'odata cu doue poteri mari, cu Russi'a si cu Austri'a, se se restaure Poloni'a că muru aparatori, apoi se formedie cu totii o confederatiune de staturi (Staatenbund), cu residenți'a, precum de sine se intielege, in Bud'a-Pest'a, că e mai aprópe de focariele culturei europene, si apoi vedeti voi bine, că si noi amu apucatu pe calea larga o culturei si a civilisatiunei.

Din acestea lectorulu va pricepe, de ce astadi se reproducu in tóte partile atătea acte din anii

1848/9 si de ce mai reproducem si noi căte ceva din ele; asta-data mai puçinu; ingrosanduse lucrurile, vomu sierbi si cu mai multu.

Conceptulu de proclamatiune publicat in Corespondentele austriacu tradusu din limb'a francesa.

Russii fără a premite declaratiunea de resbelu, au intratu curendu si de nou in Ungari'a si Transilvani'a. Fația cu acésta vata mare a dreptului Ginteloru, Europa observa tacere; dara Ungurii sunt destulu de tari, spre a sfaramá pre inimicilor lor. — Candu densii au primitu lupt'a pe móre si pe viatia, voiescu că acésta lupta se folosescă totuodata si popóralor vecine, care se afla sub apasatoriulu jugu russescu, si tocma acesta este scopulu, pentru care o parte a armatei mele a pasit pe pamentul Moldovei. Poporu Moldovanu! Voiesci tu se fii liberu si partasiu unui regim constitutional, sub clientel'a Inaltei Porti? Asia ridecate spre nimicirea acestui barbaru inimicu, care infecta pamentul patriei tale. Fia că toti cei apti de arme, se se arunce in contra comunului inimicu. Atunci in scurtu tempu, cu ajutoriulu armatei magiare si alu belicosului poporu valachu, care se va resculá dintru odata, nimicirea armatei inimice nu va mai fi grea. Ajutoriulu Inaltei Porti inca nu va intardia, pentru că acésta va recunoscere, cum-că liberarea Moldovei si a Valachiei, care voiesce a remané sub eschisiv'a sa domnia, de o data 'i asecură si esistentia sa, care esistentia Tiarii pe tóta dio'a o submina.

Pasulu Oitozu in Transilvani'a 19 Jul. 1849.

Bem.

Ungaria.

Budapest'a. In camer'a deputatilor se tînu dilele acestea siedintie mai rari. Se pare că si aici se astépta operatele comisiunilor, de care sunt mai multe, mai virtosu de aceleia, care lucra la reformarea legilor noue, introduce numai dela dualismu incóce, adeca legi precipitate, inprumutate dela alte staturi, aplicate ince reu in Ungari'a. Afara de Romani'a, nicairi in Europa nu s'au vo-

resce: „D-ta esti arestatu. De aici se nu cutedi a mai face unu pasu, că-ci indata vei fi impuscatu.“

Mai multu nu m'am potutu duce la episcopulu, că se'i spunu. Intr'aceea vedu pe feréstra, că vine comisiunea aparatoriă de tiéra (Honvédelmi bizotmány) cu Grois, si cu Mikes János in frunte; ceru chiale dela biserică. Eu cugetandu se le facu onore, le-am luat chiale si m'am dusu se le deschidu usi'a bisericiei; ince vediundu că intra poporu, multime mare, incătu acum nu mai potea se incapă in curte, cu lanci, cu furci de feru si cu pusti, infuriati că nisce tigrii, strigându resbunare, am datu chiale la Grois, si am vrutu se me intorcu la episcopulu, ince m'au prinsu de subtiori, si de si m'am rogatu că se me puna in vreo casa in arest, nu au vrutu; m'au torturat cu intrebări. Pe candu eu me incercam că se'i asiguru, că colonelulu Urban comandantele regimentului romanescu dela Nasaudu nu este, nici că a fostu vreodata in acestea case si in acea biserică, unu orasianu strigă din turnulu bisericiei: „Eca Urban este aici!“ Atunci cei de lângă mine incepura se me scuipă si se me tóce in capu cu maciucile lor. Eu nu poteam se dicu nimicu alt'a, decătu ii rogamu se nu me mai bata, că-ci repetu: Urbanu nu a fostu si nu este ascunsu aici.

Dupace comisiunea cautase si imprasciase tóte obiectele din lăințrul bisericiei, cautandu pe Urban, in fine esindu, capitanulu Minorics le strigă: „Duceti pe pop'a, vigyél a papot!“ M'au luat inainte si m'au dusu. Candu a fostu sub pórta, soru-me a prinsu de peptu, se me scotia din manile celor cari me duceau, dara unulu o a lovitu in capu cu o furca si a ametit. Cautatul'au pe Urban si prin retirada, cu hornarii prin hornuri, la episcopulu Lemeni prin dulapuri; iau luat tóta argintari'a, precum si pe a mea. Daca m'au scosu pe pórta, unulu cu sabia m'a lovitu in capu (spunu că gr. Rhedey Hánzi).

Dupa căte lovitură am luat, m'am alesu cu capulu spartu in cinci locuri. Unulu mi-a infiptu pistolu in peptu si l'a descarcatu; ince unu gardistu orasianu anume Winkler i'a lovitu mân'a in susu, si mi-a

Foisióra „Observatoriului“.

Descriptiunea unor intemplari memorabili din 1848—1861.

Episcopulu Joanu Lemeni in Novembre 1847 venindu la diet'a din Clusiu, a sieduitu acolo in cas'a parochiala pâna in primavéra (postulu mare, paresimi) din anulu 1850, cu exceptiune de timpulu cătu a statu la Pest'a in a. 1848.

In 1848 dupa inchiaierea dietei Transilvanieci s'a dusu in Pest'a la dieta; ince erumpendu revolutiunea si in lun'a lui Octobre 1848 audiendu-se faim'a, că episcopulu Lemeni vine in josu dela dieta, nu sciu tramisu inadinsu de gubernu său ministeriu, eu avendu de a merge in visitatiune canonica, iamu scrisu o epistolă, in care l'amu rogatu, că se remana in Clusiu pâna ce me voiu intóce, era la sor'a mea am lasatu cuventu, că indata ce va sosí episcopulu la Clusiu, se tramita clopotariulu dupa mine in tractu. Episcopulu a si venit pe la mijlocul lui Octobre. Eu la septeman'a inca m'amu reintorsu din visitatiune in 20 Octobre; l'amu aflat la mine, in cas'a parochiala, de ce tare ne-amu bucurat, că l'amu vediutu pâna ací scapatu cu vietia si destulu de sanetosu.

In 21 Octobre pe la 8—9 ore demâneti'a amu auditu tragindu clopotele intr'o dunga, că si candu arde undeva; bateau tobole pe móre si strigau pe strade unguresce: la arme toti căti potu portă arme, că vinu valachii, pe ungu'esce: „fegyverre a ki csak foghat fegyvert, jónnek az o'lhok.“ Indata mi s'a implutu curtea de domni, dómne, domnisiore, si se rogau, că se'i aperu. Eu le-am oisu destulu, că nu credu se vina; dara de voru vení, ii incredintiediu, că voiu stă in pórta si nu voiu lasá pe nineni se vina in lăințru; numai de me voru omori, preste trupulu meu mortu voru pota se intre in curte etc. Asemenea l'amu inbarbatu

si pe episcopulu Lemeni, carele se temea, pentru că primise o epistolă dela Papu Aleșandru (Ilarianu), in carea intre altele 'ia scrisu: „Da! nu te temi de Ddieu de siedi in Clusiu si te uiti cum spendiura pe preotii romani; de vei potea scapă de mân'a cea isbanditorie a loru 100 de tineri, carii s'au juratu in contra vietie'i, de pedeps'a lui Dumnedieu de bunăséma nu vei scapă“

Candu a fostu pe la 11—12 ore, am vediutu pe strade gard'a civila său urbana intorcendu-se cu bucuria intre sunete de tobe pe la casele loru; pentru că dupa cum se vorbea atunci, s'au trimis cátiva calareti, că se esploredie de sunt romanii (oláhok); era acestia inaintandu spre cetele care se pareau a fi inbracate in sumane (tiündre) negre, curendu s'au convinsu, că nu erau romani, ci o ciurda (ciréda) de bivoli manati de cătra satulu Giurfalau (Györgyfalva) spre Clusiu.

Candu a fostu la 3 ore dupa amédi, dupace amu fostu pranditul cu episcopulu Lemeni, si cu doi domni, anume betranulu Récsy (romanu) si unu Györfi din Segăiu, vine servitorile episcopului in lăințru, si ne spune, că ungurii cauta pe colonelulu Urban! Atunci io si esu din cas'a cea mica in cea mare, si uitandu-me pe feréstra, vedu pe husarii kosuthiani insirati de-a lungulu stradei. Voiu se esu indata la pórta, că se vediu ce este? Candu eram se me coboru pe trepte, unu soldatu cu sabia scosă stă inaintea mea, si intréba, daca e cineva la noi. — „Nincs valaki itten?“ Am respunsu că sunt doi domni, Récsy si Györfi că ospeti ai episcopului. Soldatul ince mai intréba, nu cumva este si Urban „hát Urban nincs itt.“ Respundu că nu, „nincs.“ Cu aceea se duce. Eu in locu se me duceu in lăințru la episcopu, m'amu dusu in cas'a de josu, unde siedem, si m'amu apucatu de a purisá circulariulu episcopului, ce l'a fostu emisă cătra cleru, că se tina poporulu in pace si linisce, pentru care a fostu trasu apoi de austriaci la respundere aspra.

Intr'aceea vine capitanulu cetatiei, anume Minorics si me intreba: „Nincs valaki itten?“ Li respundu că si la celalaltu. Mai in urma intreba: „Dara Urban?“ Li respundu, că nu este. Atunci imi dice totu ungu-

Ori-ce inserate,

se platescu pe serie său linia, cu litere merunte garmondu, la prima publicare căte 7 cr., la a dou'a si a treia căte 6 cr. v. a. si preste aceea 30 cr. de timbru la tesaurul publicu.

Prenumerationile se potu face in modulu celu mai usioru prin assemnatunile postei statului, addressate de a dreptulu la Redactiunea Diariului

„Observatoriul“ in Sibiu.

tatu si aplicatu in timpulu scurtu de 14 ani atătea legi, mai totu importate că orice marfa straina de airea, reu rumegate, uneori nici intielese bine, redactate intr'unu jargonu de limba, in cătu chiaru si magiarii nascuti si literati au se'si bata capulu cum se le intieléga, éra la aplicarea loru vai de sufletulu functionarilor si de trei-ori vai de poporulu pedepsitu cu ele. La de acestea se lucra si acuma. Au o comisiune pentru reform'a justitiei (a cătea óra?) sub presidiulu fostului ministru Lud. Horváth; au alt'a national-economica, presid. cunoscutulu Max. Falk; acesta dà din măni din pitiore, cu scopu de a scôte tiéra din saraci'a in care se vede nomolita pe lângă tóte immensele sale bogatii naturali. Comisiunea ce se occupa cu reform'a administratiunei (si acesta a cătea-óra?), asta-data are pusa la ordinea dilei reform'a politiei anume in capital'a tierei, unde in cele 365 mii suflete te simti multu mai nesiguru decătu in cele 3 milioane 600 mii locutori ai Londrei. In siedint'a din 9 Febr. acea comisiune avu a face cu definitiunile ce ar fi a se dá cuvenitelor: cersitoriu, vagabundu, desagariu (Hausirer, házalo, care ămbla cu marfa falsa din casa in casa), comedianti fara concessiune, charlatani, aratatori de mustre (probe) de marfe, musicanti de pe strade si cărcime, ómeni amblatori cu pasapórt suscipiose, usurari si spoliatori carii iau nume straine (pseudonime), insielatori cu jocuri oprite si cu scamatorii (escamoteur), ospetari de hoti si insielatori, pe cari ei ii ascundu, ii apara si in partu cu ei. Frumóse societati de ómeni, totu atătea bubóie spurcate ale societathei omenesci.

— Deputatiunile regnicolarie, ungurésca si croata, se inviora abia asupra modalitatiei de a participa Croati'a că tiéra autonóma la legislatiunea Ungariei. Cu atătu mai ferbinte curgu desbaterile in diet'a Croatiei asupra aceleiasi cestiuni de o septemana intréga. Delegati Croatiei se invoisera la numerulu de 40 in camer'a deputatilor si de 3 in cas'a magnatilor. Si ei aparara destulu de bine acelui votu alu loru; s'a formatu inse opositiune mare si obstinata, care tîne cu rigórea la legea fundamentală si nu vrea se scia nici de dorint'a (simpla dorintia) monarchului, că se'si faca concessiuni unii la altii. In fine gubernulu totu va invinge, dara urmele luptei remanu.

— Episcopia greco-catholica cu limb'a magiara? Vechiulu spectacolul despre infintiarea unei episcopii gr.-catholice de ruteni si romani magiarisati din Ungaria, a esitu tocma acuma in editiune noua. Lectorii nostrii isi voru aduce aminte din alte publicatiuni ale nostre particularie, că dupa agitatiuni de mai multi ani, in fine propagand'a magiara ajutata cu energia de cătra rutenii renegati, au reusit in a. 1873 că se castige la Hajdu-Dorogu unu vicariatu episcopal cu plata de 3000 fl. Odata temeli'a pusa, ei acum inaintara si mai departe alergandu la dieta si la monarchu cu petitiune, că se le infintiedie loru din averile statului o episcopia ungu-

réscă de ritu orientale, prin urmare se li se si traduca tóte cartile bisericesci in limb'a magiara, se intielege, totu pe spesele statului. Se intielege de sine, că odata cartile bisericesci traduse in limb'a magiara si tiparite totu cu bani de ai tieri, nu e departe timpulu, unde voru fi provocate episcopatele orientali romaneschi de ambele confessiuni, precum si celu serbescu si celu rutenescu, că se incépa si ele cu introducerea limbei magiare in bisericile romanilor, serbilor si russilor (rutenilor), mai antaiu pe la orasie, pe unde acelea popora pricepu si limb'a magiara; dupa aceea voru cutedia se mérga mai departe, si daca preotii romanesci, serbesci, russesci nu voru vrea se oficiedie in biserică in limb'a statului, atunci voru face că si Bismark in Prussia, ii voru destitui si voru aduce in loculu loru renegati si chiaru magiari de prin fundaturile Ungariei. S'a mai facutu asia in dilele regilor Carolu Robertu, Ludovicu I, Sigismundu si in Ardealul sub Bethlen, Rákoczy, Apaffy. In acesta epoca fara religiune se afla destui stren-gari, cari iti voru professa orice confessiune religioasa, numai se li se dea parochiile cele mai grase. Inainte cu vreo diece ani amu cunoscutu bine pe unu jidovu, care venindu la cetatea B., s'a presen-tat la decanulu rom.-catholicu că prea bunu catholicu, a cantat in biserică, si-a facutu cruce, s'a stropit pe frunte cu apa santita, éra Sambata se ducea pe furisul lu sinagog'a evreiesca din locu si oficiá acolo in tóta regul'a că rabinu, pâna ce afandu curatorulu comunitatiei, că omu de omenia ce era, luă pe acelu charlatanu intre patru ochi si infruntandu'l, aspru, ilu dete pe usia afara amerintiandu'l că dupace se baptisase in catholicismu, de nu va remanea catholicu si va continua cu insielatiunile sale, va intra in temnitia

Romania.

Bucuresci. O siedintia agitata a camerei deputatilor din caus'a calugarilor grecesci.

Dn. deputatu Vas. Alexandrescu Urechia interpelase pe ministeriu asupra unor incercari ale patriarchiei din Rom'a noua, de a pune man'a din nou pe mosile si monastirile inchinate. In 26 Januariu (7 Febr.) cestiunea se pune la ordinea dilei. Cá cea din urma incercare si óresicum ingropare, ea merita se fia cunoscuta de aproape.

D. V. Alexandrescu Urechia. D-lor deputati, puçinu am de adaogatu la terminii in care am avutu onore se anuntiu respectuos'a mea interpellatiune d-lui ministru de esterne.

Asiu potea inainte de tóte se dau esplicari, se me justificu inaintea d.v., pentru ce am credutu că trebue se preferu pe d. ministru de esterne si se i adresediu acesta interpellatiune d-lui, in locu se o fi facutu cătra d. ministru de culte, candu este vorba de calugari; dar unele acte ce s'a facutu de ministeriul de esterne, (despre care am luat cunoscintia din jurnalele straine, si dintr'o carte fistichie, ori nu mai sciu eu de ce colore, a

unei poteri noue, necunoscuta inca că esistentia in geografi'a politica a Europei), acestea m'au indemnau că se adresediu interpellatiunea mea cătra d. ministru de esterne. In cartea verde de acestu anu, acesta baba limbuta, care spune ce scie totu satulu si tace piticu ceea ce dorim se scim noi, cartea acesta verde ne-a adusu acte numerose din tóta lumea, relative la recunoscerea nouei stari de lucruri, dar numai in cartea cealalta fistichie grecesca aflamu unu actu, care si densulu declarata recunoscerea nouei stari de lucruri in Romania.

Acelu actu, pentru care eu definitivmente nu voiu face resbelu d-lui ministru de esterne, că nu'l a pus la randu in cartea d-sale verde, este sub-scrisa de patru prelati, daca asiu fi in occidentu, asiu fi disu de patru principi, dar fiindu că suntemu in Orientu, me voiu margini a dice: de patru prelati ai bisericiei resaritului, adeca de P. S. patriarchulu Joachimu de Constantinopole, Sofronie, Pap'a Alexandriei, Jerotheiu alu Jerusalimului si Paisie, archiepiscopulu de Sinai. Acesti P. S. prin acelu actu, abia in 27 Juniu 1879 gasescu sositu momentulu, că se vina si se felicitate pe suveranulu Romaniei pentru nou'a stare de lucruri, pentru independent'a tierei.

„Providenti'a divina dicu ei, care prin atotpotintele seu bratu a salvatu natiunea romanescă evlaviosa in mijlocul ultimei incercari, a inaltiat-o cu mare in positiunea la care avea dreptu, si i'a asigurat unu viitoru stralucit pe calea propasarei si a civilisatiunei.

Bucurandu-se pentru acesta din sufletu, biseric'a de Resaritul felicita poporul romanu si mai alesu pe Mari'a Vóstra, care a servit de organu la realisarea divinei dorintie si nu incetedia de a se ruga cătra Celu de susu, că prin ceresc'a sa lumina, se ve conduca la inalt'a destinatiune la care v'a chiamatu."

D-loru, acesta urare negresitu, venindu dela mam'a biserică, pótea se fia bine primita chiaru si in cartea verde, sau celu puçinu in „Monitoru“, alaturea cu atătea urari, cari nu au lipsit si cari inca nu voru lipsi multu tempu pentru Romania renascenda; numai de cătu urarea acesta frumosă este insocita, — (Tantae in animis colestibus irae) — de o a dou'a parte, care'i a stricatu totu efectulu de punere in scena. Acesta a dou'a parte dice: „Dupa urarile acestea biseric'a orientala ar nescoti o santa datoria a ei, daca n'ar atrage bine-voitóre atentiu a Mariei Vóstre asupra starei neregulate a relatiunilor dintre poporul romanu si dintre santele locuri.“ Si apoi restulu adusu este plinu de plangeri si incriminari in sensulu acelor prime sîriru . . .

Auditii, d-loru deputati! Nou'a potere politica graiesce cu graiu resunatoru despre relatiunile dintre natiunea romana si santele locuri.

Acesta epistola Prea Santii Parinti, in politica cunoscetori de altmintreli de regimulu nostru constitutionalu, se grabescu a o adresa cătra Mari'a Sa, prin intermediul d-lui ministru-presedinte,

„Numai aceea ar mai trebuí se faceti cu mine; atunci ar dice lumea, că me tîneti arestatu.“

In marti'a aceea dupa amédi aducindu pe ómenii din căteva sate de prin prejuru, că se'i jure pe consti-tutiunea magiara, dupa amiédi comisiunea aparatoriști de tiéra a venitul la episcopulu, si l'a rogatu, că se mérga la cas'a magistratuala, se spuna, se indemne pe poporu la pace, la linisce, si se nu se atace unii pe altii, adeca pe magiari etc. L'a dusu cu sine comissiunea, pe mine inca fiindu cu capulu spartu, dura legatu. Candu am trecutu printre poporulu insiratu, au strigat magiarii „Elyen az Esperest.“

Episcopulu a vorbitu de pe altanu la poporul adunatu cam asia: Fiiloru: Eu nu sciu pentrue si din alu cui indemnu alergati voi dupa „pajora“ pe la Nasaudu la Urban; nici aceea nu sciu, că Urban din a cui porunca inparte pajore. Pân'acum, daca Inal. imperatu, pe carele magiari ilu numescu Craiu, a datu la tiéra porunci, aceler te-a transis la gubernu; gubernulu le-a inpartasit uocă episcopiloru, éra noi vase filorul etc. Dupa aceea l'a invenitatu se fia asultatori de derugatoriile tieri, se fia totii in pace, se nu se omore, se nu se pagubescă etc. pe altii si se nu mai mérga la Urban dupa pajore etc. etc.*)

urmă.

*) Sermani episcop unulu că si altulu, in ce strimtore infernale ajunse in urmarea politicei siovătorie a Vienei si a precipitatei evenimentelor din tóta Europa, si cum nu era informati intru nimicu despre ultimele scopuri ale revolutiei unguresci, in fine cum nu cunoscuse ei nici gradul estremu de ura invecchita intre popor si aristocratia.

Vedi acestea intemperii descrise mai pe largu, data in essentia totu Asia in „Transilvania“ din 1875 Nro 6 si 7.

Red.

trecutu glontiulu pe la urechia. Am avutu norocu cu husarii; — doi tocma erau in cuartiru la mine, carii m'au aperatu. M'au dusu la cas'a magistratului (la mu-nicipalitate). Acolo erau se me lege la stâlp, cum se facea dupa legea stataria, spre a me si judecă la morte; dara au venitul Makoldi si Lészai, carii au srigatu cătra cei ce voiau se me lege: „Mit csinálnak gazemberek? bocsássák hogy menyen égy szobábá, hiszen ez nem Urban, hanem az oláh Esperest“, adeca pe romanesce: Ce faceti voi ómeni de nimicu? Lasati'l se intre in vreo chilia; ci că nu este acesta Urban, ci este protopopulu romanescu.“ Asia m'au dusu intr'o chilia, si au pusu stragi pe mine. Au tramsu pe medicul Pfeninsdorf de mi-a tunsu perulu capului si m'au legatu cu emplastre pe unde erau sparturile. In 21 Oct. sér'a a venitul comisiunea cu Grois in frunte in chili'a unde eram arestatu. Atunci Grois se addressă cătra mine in tonu aspru unguresce: Spune dreptu, că Urban a pranditul o septemana intréga la dumneata domnule protopopu si bucatarés'a d-tale a marturisit. Eu amaritii fiindu cu ânim'a, li-am respunsu cu indignatiune, că daca aducu de martora pe bucatarés'a, mai ăntaiu se intrebe pe episcopulu Lemeni, care a venitul tocma de o septemana dela Pest'a, éra eu numai eri m'am intorsu din visitatiunea protopopiatului. Cu acesta le-am inchis gur'a. Totu in momentulu acesta suburbanii (ungurii cei infuriati, din suburbii Magyar-Közep si Király-utsza, audiendu că au prinsu pe Urban, au navalitul asupra casei magistratului strigandu cu furia: „Dat-ne pe Urban că se'l spintecamu si se'l omorí cu lancile nóstre.“ Destulu le-au spusu pazitorii că nu e Urban, ci este protopopulu romanescu, că-ci ei strigau: „dati'l afara si pe acela, că se'l spintecamu cu lancile.“ Indata au pusu la pôrta o compania de soldati, că se'i oprésca dela nevalirea inlantru.

Din 21 Oct. pâna in 25 m'au tñinutu arestatu intr'o casa, prin carea trecea orasienii carii aveau de lucru cu directorulu de politia. Eu fiindu bolnavu, eram culcatu pe o canapea. Unii me compatimeau, „szegény“; altii me scuipau dicindu'mi: akaszofara való, adeca e bunu

caruia inse in epistol'a ce-i adresedia i suprma tèmei'a si smirn'a de felicitare si ilu apuca numai cu cele continute in partea a 2-a a epistolei cátرا M. S. Regala.

Atât nu era de ajunsu. Indata apoi, fără se mai astepte se vedia, ce efecte aru fi avutu aceste doue comunicatumi, indata apoi Prea Santii Parintii, subscriitorii ambelor epistole, facu cunoscetu diplomatiei europene orbi et urbi, că au trimis asemenea acte diplomatici gubernului romanu.

Pâna aci inca totu ar mai merge, dar Prea Santii Parinti . . .

Voci. Ce diplomatie !?

D. V. A. Urechia. Negresitu, acte diplomatici nu sunt inca, de óre-ce pâna acum nu am avutu primitu veri unu nunciu din partea Patriarchiei, caruia se i se fi datu exequatorulu, dar de ! . . . mai scii ? . . . va veni si vremea acésta, că mane, de nu vomu ridica iute zagazulu la balta . . .

Nu se opresce, dicu, inse aci afacerea, ci indata uitandu cu ingratitudine totu ce de secoli tiér'a acésta a facutu pentru santele locuri; uitandu că atunci candu Constantinopolulu nu mai era crestinu, tóta crestinataea a gravitat in giurulu piosilor Domni din Moldov'a si Munteni'a; uitandu că inainte de ce Russi'a se intre că factoru nou la evenimentele din Orientu, acelu factoru bine-facatoru si desinteresatu a fostu romanimea, care a aperatu aprópe singura crestinataea contra semilunei, că s'au intretinutu spitale, scóle si monastiri cu banii si cu sangele nostru; uitandu tóte acestea, indata apoi, fără se mai astepte macaru unu respunsu dela gubernamentulu romanu, se adresáia nu numai la poterile straine, dar inca si la Padishahu Otomaniloru, inplorandu protectiunea acelui, in contra caruia sabia romana altadata i-a aperatu.

Posedu, gratia publicatiunilor straine si a unui pretiosu jurnal alu bisericiei romane, „Orthodoxul“, multe din documentele preschimbate de P. S. prelati cu gubernulu turcescu (daca le potu numi documente), dar nu credu utilu se prelungescu desvoltarea acestei interpelari cu acte, care n'a socotit d. ministru Boerescu cu cale a le da unu locu in cartea d-sale verde. Voiu numai se ve facu cunoscetu respunsulu ce s'a datu la aceste acte din partea gubernamentului romanu.

Acestu respunsu fost-a de natura a incuragia sperantiele patriarchiloru ?

Promis-a că va da o solutiune pretinsei cestiuni a monastiriloru asia dise inchinate, pe care o aduce pe tapetul corespondent'i a acésta a patriarchiloru ? Vomu vedea indata. Acestu respunsu alu gubernului este subscrisu de M. S. R. si contra-semnatu de ministrul cultelor din acelu timpu, D. N. Cretulescu. Acestu respunsu are si bune, are si rele, si nu scii intru-cătu voru compensa cele bune pe cele rele. Mari'a Sa negresitu, a fostu cunctatoru, indelungu rabdatoru, a facutu actu de politetia, a crediutu că nu pote refusa a respondere bisericiei-resaritului, de óre-ce si alti domni au tratatu cu buna inima monastirile crestine din Orientu. Respunsulu Altetiei Sale Regale suna in coprinderea urmatore :

Mai antaiu partea laudabila :

Prea Santiti !

„Prin epistol'a dela 27 Juliu. 'Mi-ati comunicatu felicitarile bisericiei orientale pentru inalt'a positiune la care, cu ajutorulu divinu, s'a ridicatu patriunea romana in urma participarei la resbelu.

Me socotescu fericitu că potu multiami Prea Santieloru-Vóstre pentru aceste felicitari cátرا tiéra Mea si cáttra Mine, si a ve asigura totu-de-oata, cătu de scumpe 'Mi sunt urarile Prea Santieloru-Vóstre pentru Mine si famili'a Mea.

Am fostu adancu miscatu pentru doreró's'a stare in care se afla, din lipsa de venituri, asiedimentiile santelor locuri, atât cele bisericesci, cătu si cele filantropice. Dar cu ocasiunea acésta nu potu ascunde cătu am fostu intristatul pentru dificultatile ce ati ridicatu atatu P. S. Vóstre, cătu si predecesorii P. S. Vóstre in contra decisiuniloru de alta data ale gubernului romanu. Aceste decisiuni, fiindu conforme cu dreptul si vointi'a fericitiloru fondatori ai monastiriloru, constituiau o solutiune drépta si definitiva. Poterea care a procesu la acele decisiuni, era coprinsa de dorintia de a continua opera fericitiloru fondatori si de a veni in ajutoriulu bisericeloru si asiedimentielor filantropice ale santelor locuri, spre inplinirea piosului si crestinescului scopu alu loru.

Fia convinse Prea Santiele Vóstre, că acceptu pe deplinu acésta idee, si că asemenea dorescu a vedea prosperandu, sub scutul Romaniei, bisericile

acestea si asiedimentiile, pentru că se se intarésca si, daca se pote, se se stringa si mai multu legaturile cari unescu biseric'a orientala, cu tiér'a.

Acum este si partea cea eronata :

Am recomandatu cu deosebire atentiunei gubernului Meu cestiunea, despre care tratéda epistol'a Prea Santieloru Vóstre dela 27 Juliu.

Asigurandu-ve că cestiunea acésta va fi examinata cu cea mai mare atentiune, sunt cu devotamentu etc.

D. G. Vernescu. Din ce anu este ?

D. V. Alexandrescu Urechia. Din 1879 Noembrie. Cum vedeti, D-loru, partea cea rea este aceea, unde D. fostu ministru N. Cretulescu pune in gur'a Domnitorului aceste cuvinte : că va recommanda gubernului cestiunea de care tratéda scrisórea patriarchiloru. Aci dupa mine este erórea care a deschisu pórta pretentiunilor grecesci. à-ci in adeveru, candu insusi Mari'a Sa dice : că gubernulu va lua in cercetare asia dis'a cestiune a monastiriloru inchinate, a potutu unu momentu acésta declarare se incuragiedie, se dea sperantie patriarchiloru, cari pe data se si pusera se tratadie cu noi, egalu la egalu, că si una din marile poteri (risete).

Că acésta este o eróre a gubernului, asiu potea proba lucrul ; si aci vinu la chiaru lucrarile d-lui Boerescu, cu unu actu care privesc ministeriulu d-sale. Prin acelu actu (memoriu presentat de santele locuri d-lui Boerescu) ei areta anume, că negotiatuile s'au inceputu pe bas'a declararei de mai susu (din Juniu 1879) a M. S. R. că cestiunea va fi examinata de cáttra gubernulu romanu cu cea mai mare atentiune. Parintii patriarchi se mira, că cu asemenea uvertura din partea gubernului s'a ajunsu la atât de micu resultat ? Cum că adeveratu asia au intielesu eparchiotii cei inalti din Orientu, că gubernulu este gata se tratadie intr'o cestiune, care noi o sciamu transiata, este probatoriu si faptulu, că densii se grabescu a trimite la Bucuresci in 1880, pe mitropolitulu Nicodim Filoteu si pe archiepiscopulu Filadelfiei. Acestia nu veniau că simpli calatori, că se admire lucrarile minunate ale edilitatiei nóstre ; nu veniau nici fara indeplinirea óre-carei formalitatii cáttra chiriaclii nostrii.

Nu me indoiescu unu momentu că, de si calugari, ei au fostu invoiti indata de chiriaclii a tieriei se intre in tiéra, căci primatulu nostru nu urmédia procederile arbitrarie, cu care patriarchii din peninsul'a balcanica persecuta pe preotii romani si' oprescu de a rogá pe Ddieu in limb'a strabuna. (Aplause).

Inse d. Boerescu ne va spune, daca acesti calatori au avutu o missiune pe lângă gubernu dupa cum banuiescu eu, séu daca a fostu cum disei, numai nisce simpli caletori. La sosirea acestor doi prelati, nu numai jurnalele straine, dar si cele locale ale opositiunei, au datu strigatulu de alarmă, dicindu că tiér'a e amenintata de tratative ale gubernului cu parintii greci, in cestiunea monastiriloru dise inchinate.

In adeveru, s'au intrebatu jurnalele, pentru ce venitau calugarii acestia la Bucuresci ? Pentru a'i face gubernulu nostru se intieléga, că biseric'a orientului trebue se lucrea la infratirea romaniloru cu grecii si cu tóte popórale din peninsul'a balcanica, éra nu la invrajbirea loru, cum lucrédia acum prelatii greci ? Si acele jurnale respundea : Nu ! nu se pote acésta..... Cunoscemu sentimentele d-lui Boerescu in privinti'a romaniloru din Macedoni'a. Nu, nu se pote !.... Au venit, diceau jurnalele, pentru regularea unei pretinse cestiuni a monastiriloru ; si acésta regulare se va face cu ocaziunea votarei budgetului, unde se voru inscrie la datoria publica mai multe milioane de lei noui.

Negresitu că d. Boerescu are deprinderile d-sale diplomatici. Ne-am deprinsu cu misticismulu care inveluia totulu. Câte cestiuni importante, de care nimicu nu scimu. Ce se face, de ex. in cestiunea Dunarei, care intereséda tiér'a atât de multu ?.. Noi nu scimu nimicu, fiindu-că nu ni s'a comunicatu nimicu, ni s'au refusatu actele. Cu tóte acestea erá locu, că macaru in afacerea de facia, d. Boerescu se fi datu vr'umu comunicatu in „Monitoriu“, care se dea desmintire insinuatiunilor malevoile din drépt'a si din stâng'a.

Cu tóte acestea credu că maioritatea va fi unita cu mine, de si sunt membru dintr'unu grupu dissidentu, dara maioritatea va fi de acordu cu mine se recunoscă, că cestiunea care prea sfintitii parinti voru s'o puna pe tapetu, nu este o cestiune diplomatica. Da, am vediutu note publicate ; s'au incercat P. S. parinti se dea lucrului in cele din urma o fasa diplomatica. Pe cătu sciu, insusi gubernulu turcescu a interyenit in favórea pretentiloru calugarescu. Nu'i ajungu Turciei cestiunile

nenorocite, mai voiesce si un'a cu noi, cari tînemu se simu cei mai sinceri amici ai Turciei..... Gubernulu otomanu a scrisu ministrului seu resedinte din Bucuresci, se sprigine pe cei doui tramisi ai patriarchiloru !...

Acestia venira, pentru-ce ? Pentru-cá se dobandesca bani ?

Ei semenau cam cu cei cersitori din Aragon, cari drapati in mantia sdrentierósa dicu : senores, una pequena elemosina : d-loru, o mica elemosina, dar cari indata isi deschidu sdrentiele mantalei si iti arata pistólele ; asia tramisii patriarchie ceru ajutoriu pentru bisericile, spitalele, scólele grecesci, pentru faceri de bine, pentru cari nici-odata némulu romanescu n'a refusatu obolulu seu, mai multu inca, a datu din neajunsu seu ; dar ceru acestu ajutoriu, aratandu-ne pe sub manti'a loru, tunurile Turciei ! (risete).

Rogu dar, pe d. ministru de esterne, se binevoiesca a ne lamurí, daca in adeveru P. S. parinti pe care 'iam numitu adinéori, au avutu vreo misiune pe lângă gubernulu romanu, in ce calitate au venit aci, care a fostu in fine resultatulu misiuniei loru. Eu speru că acelu resultat nu va fi altulu, decât acelu pe care l'au fostu dobantidu dejá patriarchii prin epistol'a cáttra ei a M. Sale Regale, mai puçinu inse nenorocit'a portitia lasata la finea aceliei adrese, de d. N. Cretulescu, portitia prin care au voit se navalésca neamiculu in cetate.

Nu me indoiescu că d. Boerescu, că intregulu gubernu, mai curendu va fi rugatu elu insusi se se retraga dela acea banca, cu pórta reu deschisa, ori că se va fi grabit a o baricadá bine, de cătu se permita tier'a reintroducerea prin ea a unei cestiuni definitivu resolute si inchise. Éta conditioane in care numai tiér'a va fi, in acésta afacere, alaturi cu ministeriulu.

(Urmádia respunsulu indesatu alu ministrului de esterne.)

Din dioces'a Oradana, de sub codrulu Satmareanu, lun'a lui Januaru 1881.

Motto : „De va ámblá cineva dio'a, nu se va potici, pentru că vede lumin'a lumei acesteia, éra de va ámblá cineva nótpea, potici-se-va, că lumin'a nu este intru elu.“ (Jo. 10, 9—10.)

Stimate domnule Redactore !

Pentru-cá in anulu trecutu, mi se pare in Nr. 6 alu acestui pretiuitu organu, publicasemu resultatulu lucrariloru esactoratului diecesanu, facându si unele reflexioni destulu de crutiatórie, — mi s'au isbitu in facia inputari grele din partea unui demnitariu bisericescu, dela care nu me asteptam de locu a indurá de acele, si care prin publicatiunea mea nu a fostu atinsu nici directu, nici indirectu. Ma cu acelasi demnitariu bisericescu din caus'a amintita amu tîntru o corespondentia epistolaria apriga, in decursu mai de unu anu de dile. Amu avutu inse si amu inbucurató'a satisfacere, că intregu clerulu diecesei, dela capu pâna la celu din urma capelanu, ma chiaru si mirenii, au aprobatu si unii chiaru aplaudatu publicatiunea mea. Credu deci, că voiu inpliní o dorintia placuta a clerului si poporului acestei diecese, daca esu érasi la publicitate cu lucruri de soiulu celor publicate in anulu trecutu, si facu acésta cu atâtua mai virtosu, pentru-cá chiaru acum de curèndu inca amu primiu in acésta privintia unele provocari serióse dela barbati mirenii forte respectabili, precum si dela unii confrati preoti.

Ilustrulu nostru episcopu, Michailu Pavelu, a introdusu atâtea reforme salutarie, si in timpu numai de unu anu si jumetate, si-a castigatu atâtea merite nesterse, in cătu si pâna acum si-a asecuratu nume nemuritoriu cu intelépt'a sa pastorire. Ci intre căte reforme a introdusu in acésta diecesa, a cărei administratiune interna in timpii mai din urma scapatase forte, cea mai salutaria e organizarea esactoratului diecesanu, asia, precum se afia astazi.

Prin neadormit'a grija si neobosit'a staruintia a Ilustritatiei Sale, cu conlucrarea esactoratului diecesanu, care are statutele sale forte practice, s'a chiarificatu dejá starea intunecosa a toturorul fondatorilor diecesane, administrarea acelora s'a adusu la ordine si sumele perduite din evidentia si unele mai uitate in repausu si in chaosu, mai pe deplin sunt rehabilitate si asecurate.

Meritulu principalu, că s'a ajunsu acestu rezultat, de carele numai cei necurati la ânima potu se nu se bucre, intre toti membrii esactoratului diecesanu ilu are fara indoiéla neobositulu proto-

popu on. si subinspectoru scol. regescu, d-lu Artemiu Siarcadi, carele locuindu in locu, in Orade, si avendu de indemana documentele, prin cari a datu de urmele unoru sume cufundate in abisulu obscuritatiei si chiaru alu uitarei, nu a avut repausu, nu somnu, ci lucrando adese-ori pâna dupa mediul noptii, cu grele fatigie, cu lucru de preste 50 côle scrise, a reversatu lumina preste intunericu ce planâ asupra chaosului fondurilor diecesane. Respectu tie, frate neobosote! Dieces'a iti datoresce recunoscintia eterna pentru grele fatigie ostenitorie de minte si de ânima!

Pe 25 Oct. 1880 membrii esactoratului diecesanu, érasi fura invitati la siedintie si aceia venira in numeru deplinu. La ordinea dilei erâ revisiunea ratiunilor deduse despre administrarea fondurilor diecesane pe anulu 1879. Il. Sa episcopu inse incredintiase mai inainte pe susu laudatul d-nu membru esactoralui, Artemiu Siarcadi, că se faca de nou o privire si scrutare preste trecutu, si asia supuse si lucrarile aceste ale d-lui Siarcadi unei superrevisiuni noue. In lucrarile aceste, cari intru adeveru au recerutu poteri incordate, s'au facutu descoveriri noue de sume perduite, s'au scosu la lumina noue sume, uitate ori lasate din evidentia, de a căroru urma nu apucaseră a dâ membrii esactoratului diecesanu in anulu precedentu.

Pe temeiul lucrarilor Siarcadiane si in firul revisiunei ratiunilor de pe anulu 1879, esactoratul a constatat, că: I. Cu finea anului 1879 sum'a capitalelor toturor fondurilor diecesane a fostu 399,993 fl.

II. Restanti'a interesurilor nesolvite 28,075 fl. 40 cr., éra

III. Sum'a greuminteloru nelicuidate, care de altmentrea coprinsa in sumele de sub I si II, face 24,516 fl. 44 cr. v. a.

Că acésta suma de greuminte cum se inparte, adeca că in a cui sarcina cătu cade, nu impôrtă; intrebarea e, că ascurata e acésta suma, ori ba? Si eu sum in placut'a pusetiune, de a potea responde, că d-a, cea mai mare parte e deplinu ascurata. Anume venerabilulu Capitulu cumparase in trecutu din banii foundationali unele averi immobili si acele le intabulase pe numele seu, sperandu că acele voru aduce proventulu coresponditoru capitalelor elocate in ele. De óre-ce inse in fapta nu e asia, ma chiaru nici valórea loru nu corespunde capitalelor elocate, cu atâtua mai puçinu proventulu, acele averi imobili, in intielesulu conclusului esactoratului diecesanu, adusu in siedint'a tînuta sub presidiulu Il. Sale episcopului, remanu pe venitoriu proprietatea Venerabilului Capitulu si acelasi e responsabilu in solidum pentru capitalele elocate in averile immobili. — Mai incolo, insusi Mf. d-nu preposito Joanu Korhány, in a cărui sarcina se ascrie o suma de 9581 fl. 49 cr., si'a oferit u tota promptet'a jumetate din salariul seu, ceea ce la anu face 1500 fl., si preste acésta inca una politia de ascuratire pe viétia in valóre, mi se pare de 4000 fl. daca nu mai bine. Venindu esactoratul acésta promptitudine din partea Mficientiei Sale, sa invotu bucurosu a'i iertá interesurile computate dupa unele interesuri incassate de Mficient'a Sa, dar lasate din evidentia. Sum'a acésta iertata, adeca interesurile interesurilor, dupa calcularea d-lui A. Siarcadi e de 2102 fl. 81 cr. — Alte sume mai marisiore si mai mici, ascrise in greumentulu administratorilor vecchi ai unoru fonduri, sunt cu totulu ascurate.

Deci clerulu si poporulu diecesei pote fi cu totulu linisit. Lumin'a s'a dorit, lumin'a s'a cerut, lumin'a s'a datu!

A specifică starea fondurilor diecesane in detaliu, de si datele necesarie imi stau la dispusetiune, aflu superflu, de óre-ce Il. Sa episcopulu si in anulu trecutu a comunicatu acésta clerului diecesanu in circulariu, si speramu, că si intr'acestu anu va urmâ asemenea.

Dar referitoru la fondulu viduo-orfanale, nu potu lasá neamintitu, că in trecutu veduvele si orfani pretilor diecesani isi primeau pensiunea dupa arbitriulu administratorului fondului respectivu, că din gratia aceluia, éca asia, cum ilu indemnâ anim'a, alt'a 80, alt'a 70 fl. si asia mai incolo, in sume neegali. Mai multe mii de florini din proventele fondului, destinate a se inparti la veduve si orfani, se mucediau (?) cu anii in pulpitul administratorului. Astadi inse e introdusa egalitatea si precisarea, si proventulu fondului vid-orf. de pe anulu respectivu intregu intregutu se inparte intre veduve si orfani in parti egali, in cătu dejâ in anulu trecutu fia-care veduva a primitu pensiune de 140 fl. si orfani loru căti au mai avutu, toti inca căte 10 fl. — Insemnu inca, că administrarea fondului vid-orf. a ajunsu in mani forte de-

OBSERVATORIULU

prinse, adeca fondulu acesta se administrâdea prin Rdss. d-nu canonico Paulu Vela.

Astfelii Il. Sa, bunulu nostru episcopu si parinte, cu introducerea reformelor privitorie la administrarea fondurilor diecesane, a alinatu multe suspine si a stersu multe lacrime de ale veduvelor si orfanilor preotiesci, si numele lui e amintit cu pietate si cuprinsu in rogatiuni ferbinti.

Georgiu Marchisiu,
protopopulu Codrului, membru
alu esactoratului diecesanu.

Balulu datu prin senatulu scolasticu de aici in favorea scolei romane in 8 Januariu a. c. a esitu bine, căci acoperinduse töte spesele, a rezultat unu venitul curat de 32 fl. 13 cr. v. a. carii se adaoga la fondulu scólei. Preste pretiulu intrarei au binevoitul a da: 00. ddni Joanu Márzocu 4 fl., Franciscu Bradu 1 fl., Antonu Püspöki 2 fl., Joanu Csiki plebanu rom.-cath. 1 fl., Joanu Greco 1 fl., Marcelinu Sohár 1 fl., Danielu Moldovanu 1 fl., Karolu Kiss 1 fl., Michaelu Tecariu 1 fl. 60 cr., Stefanu Gál 1 fl., Nicolau Csiki 1 fl., Joanu Muresianu 1 fl., Franciscu Nuricianu medicu 2 fl. Dela d. Ignatiu Margineanu capitantu c. r. in Aradu 5 fl. Prin rev. d. Vasiliu Gr. Borgovanu, professoru de preparandia in Gherl'a o colecta de 4 fl., N. N. 1 fl., M. S. d. preposito Joanu Anderko si Stefanu Biltiu căte 1 fl., dela M. S. Vasiliu Popu 50 cr. si M. O. Dan. Indre 50 cr. Prin d. Petru Muresianu dela on. intelligentia romana din Desiu una colecta de 10 fl. si anume dela OO. ddni Gabrielu Manu, Augustinu Munteanu advacati, rev. d. Joanu Welle protopopu, Sp. d. Vasiliu Hossu jude reg., Aleșandru Rakoczi ases. orf., Joanu Muresianu seplacanu cancel, Ludovicu Francul, Alexa Bogdanu cancelisti si Nicolau Murasianu esec. de dare căte 1 fl., Joanu Cipu si Petru Muresianu căte 50 cr. Toturor acestor maranfmosi dni oferitori, cum si ilustritatei sale domnului conte Carolu Bethlen de aici, că oferitorul gratutu a salei de balu din otelul mare si chilierul recerute spre scopu filantropicu, senatulu scolaru locale le esprima publica multiamita!

Acu a fostu inceputulu, pre venitoriu in fiacare anu vomu dâ căte unu balu — dora ne vomu potea spori fundatiunea scolaru mai iute.

Betleanu, 28 Januariu 1881.

Simeonu Moldovananu,
inventiatoriu.

Bibliografia.

Pe candu in România se decise abia cu căteva septemani inainte tiparirea cartilor bisericesci cu litere latine, dara ministeriulu cultelor mai aruncă si nodului bisericescu nisice pedece in cale, voindu pe semne a imitá pe colegulu seu din B.-Pest'a; pe candu in Ungaria se lucra pentru tiparirea a celorasi carti bisericesci in limb'a magiara, — la Blasius mai aparù o carte bisericesca tiparita cu litere latine, adeca cunoscutul „Acathistieriu“ séu carte ce cuprinde in sine multe si alese rogatiuni pentru pietatea fia-cărui dreptu-credintiosu crestinu. Acum a patr'a óra tiparit cu binecuvantarea superiorilor. Blasius 1880. Tipografi'a seminarului greco-cat. Cu patru ilustratiuni sacre prea frumose. Pretiul?

Totu din tipografi'a seminarului din Blasius au esitu:
a) Carti bisericesci. Acatistu in 8-o cu —. 54 Catavasieriu in 8-o cu cirile —. 70. Evangeliu folio cu cirile 5.04. Mineiu in 8-o cu cirile 11.67. Octoichu mare 4-o cu cirile 2.24. Strasnicu folio cu cirile 1.68. Triodiu cu litere sub pressa. Acatistu cu 5 tipuri —. 45. Octoichu micu 8-o cu cirile —. 50. Orologiu (Ceaslovu) 8-o cu cirile 1.40 legatu in piele si aurit fl. 2.40. Pentecostariu micu. Blasius 1878 in 8-o cu cirile —. 45. Psaltire in 8-o cu cirile —. 84. Euchologiu (Molitv.) in 8-o cu cirile 2.50 legatu in piele si aurit fl. 3.50. Liturgiaru in 4-o 2.20 legatu in piele fl. 3.20. Liturgiaru pe hartia velina in 8-o cu cirile 3. — Apostoleriu folio cu latine 4.40 leg. in piele si aurit fl. 6.40. Evangelia'dela s. liturgia si inseratu, din dia'a antaiu a invierei Domnului Christosu in 7 limbi Blasius 1880 leg. —. 60.

b) Carti scolastice pentru seminarie clericali. Prelectiuni teologice despre matrimoniu, impedimente, procedura, cu respectu la teoria si prax'a vigente in provinci'a metr. gr.-cat. a Albei-Julie, de dr. J. Ratius Blasius 1875. 16 + 472 pag. bros. 3. — Etic'a crestina pentru seminarie clericali si alte institute de dr. J. Ratius. Blasius 1873. 18 + 521 pag. bros. 3. — Institutiunile dreptului bisericescu de dr. J. Ratius. Blasius 1877 8-o 270 pag. bros. 4. — Sciintia s. scripture, de T. Cipariu. (Introducere in cartile noulei si vechiului Testament) Blasius 1854. 6 + 242 pag. in crudo 1.08 legatu 1.18. Teologi'a fundamentală séu gener. dupa Schwetz de S. Micu. Blasius 1876 20 + 520 pag. bros. 3. — Teologi'a dogmatica speciale prelucrata de Sim. Micu. Blasius 1881 10 + 624 pag. bros. 3. —

c) Carti scolastice pentru gimnasiu. Cathechismulu mare de dr. Joane Bobu bros. —. 56. Istori'a biblica mare de G. Popu bros. —. 55. Introductiunea s. Scripturi de dr. A. Gramă 8-o bros. —. 20. Principiele morali s. etice de dr. Ales. Gram'a bros. —. 70. Elemente de istoria bisericesca universale si particulara a romanilor pentru gimnasiele sup de dr. Al. Gram'a. Blasius 1879 bros. —. 70. Istori'a bisericesca intocmita pe scurtu de Basiliu Ratius. Blasius 1854. 6 + 322 pag. bros. 1. — Principiele generali ale religiunei crestine, de dr. Joane Ratius. Blasius 1872 p. 120 bros. —. 80. Principiele speciali séu dogmatice, de dr. Joane Ratius. Blasius 1872. 202 pag. 1. — Gramatic'a limbei romane. Partea II sintetica, de T. Cipariu. Bucuresti 1877 4 + 354 pag. (premiata de societatea academ.) bros.

2. — Elem. de poetica, metru si versificatiune de T. Cipariu bros. 1. — Elem. de limb'a romana dupa dialecte si monumente vechi, de T. Cipariu. Blasius 1854. 8 + 200 pag. 8-o in crudo —. 92 bros. —. 96. Despre limb'a romana. Suplementu la sintactica de T. Cipariu. Blasius 1877. 59 pag. bros. —. 40. Gramatic'a latina dupa M. Schinagl, de T. Cipariu. Par. I. Ed. II. Sibiu 1865. 240 pag. cu 1.50. Gram. Par. II. Ed. II. Blasius 1869. 304 pag. bros. 1.38 leg. 1.50. Gramatic'a limbei magiare pentru clasele gimnasiali infer. de O. Baritiu ed. III bros. 1. — Gramatic'a germana de Silv. Nestor. Blasius 1878 bros. 1.20. Manualu de aritmetica pentru I si II cl. gimn. de G. Vlassa bros. —. 80. Manualu de aritmetica pentru gimnasiulu infer. Par. II. pentru a III si IV classe, dupa Močnik de J. Marculeti. Blasius 1878 bros. 1. — Geometri'a pentru gimnasiele inferiore dupa Močnik de G. Vlassa. P. I. Blasius 1877 bros. —. 80. Gram. idem. Partea II. Blasius 1877 bros. —. 70. Manualu de geografie pentru class'a I gimnasiale de Nicolau Popescu. Blasius 1878 leg. —. 70. Rozek Crestomatia scurta din poeti latini, adunata si proveedita cu note bros. —. 30. (Va urmâ)

Pretiurile cerealeloru

si altor obiecte de traiu au fostu la

15 Februarie st. n. in Sibiu:

Grâu, dupa cualitati	1 hectolitru fl. 7.—8.—
Grâu, amestecat	1 " " 5.50—6.50
Secara	1 " " 5.40—5.80
Papusioiu	1 " " 3.—3.40
Ordiu	1 " " 3.90—4.30
Ovesu	1 " " 1.90—2.30
Cartofii	1 " " 1.60—2.—
Mazare	1 hectolitru fl. 9.—10.—
Linte	1 " " 11.—12.—
Fasole	1 " " 5.—6.50

Cursulu bursei din Vien'a si Pest'a

in 14 Februarie st. n.

	Vien'a	Pest'a
Rent'a de auru unguresca	109.65	109.65
I emisiune de oblig. de statu dela drumul de feru orientala ung.	84.30	84.5%
II emisiune de oblig. de statu dela drumul de feru orient. ung.	102.—	102.75
Oblig. de statu dela 1876 de ale drumului de feru orient. ung.	87.25	87.—
Inprumutul drumurilor de feru ung.	126.75	126.50
Obligatiuni ung. de rescumperarea pamantului	97.—	96.50
Obligatiuni ung. cu clausula de sortire	95.50	95.50
Obligatiuni urbariale temesiane	95.50	95.50
Obligatiuni urb. temesiane cu clausula de sortire	93.75	93.50
Obligatiuni urbariale transilvane	94.—	94.—
Obligatiuni urbariale croato-slavone	97.—	—
Obligatiuni ung. de rescumpararea diecimiei de vinu	94.50	94.50
Datoria de statu austriaca in chartie	73.10	73.10
Datoria de statu in argintu	75.60	75.40
Rent'a de auru austriaca	89.55	89.25
Sorti de statu dela 1860	130.40	130.50
Actiuni de banca austro-ung.	812.—	818.—
Actiuni de banca de creditu ung.	261.—	262.50
Actiuni de creditu aust.	288.25	288.50
Sorti unguresci cu premii	110.75	111.—
Argintu	—	—
Galbini imper.	5.56	5.55
Napoleondorulu	9.36	9.37
100 mărci nemtiesci	57.50	57.80

„ALBIN'A“

institutu de creditu si de economii
in Sibiu.

Domnii actionari ai Institutului de creditu si de economii „Albin'a“ se invita prin acesta in virtutea §. 19 alu statutelor societatii la

a VIII adunare generala ordinara,

care se va tînea la Sibiu in 29 Martiu 1881 stilulu nou, inainte de amédi la 10 óre in cas'a institutului (strad'a Baier Nr. 1).

Obiectele:

1. Raportulu anualu alu Directiunei, bilantiulu anului 1880 si raportulu comitetului de revisiune.
2. Ficsarea dividendelor.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri de binefacere.
4. Ficsarea pret